

Rouwhulde ter nagedachtenis van de heer François Dufour

De **voorzitter**: Met leedwezen hebben wij het overlijden, op 3 juni 2014, van de heer François Dufour, erelid van onze Assemblee, vernomen.

Hij was van 1987 tot 2003 PS-Kamerlid voor de kieskring Doornik-Aat-Moeskroen.

François Dufour werd in maart 1938 in Vezon geboren. Hij studeerde in Péruwelz en Doornik. Toen hij twintig was, ging hij aan de slag bij de spoorwegen, en van 1958 tot 1961 werkte hij als opzichter in het station Doornik.

Tijdens de stakingen van de jaren 60 al kwam hij op voor de armsten in onze samenleving, met een van zijn vader, een steenhouwer, geërfde bezieling. De economie moest volgens hem ten dienste staan van de mens en niet omgekeerd, want de mens is geen instrument van degenen die de economische en financiële touwtjes in handen hebben. Dat was de leidraad in de strijd voor meer sociale rechtvaardigheid, die hij zijn leven lang voerde.

Vóór de gemeentefusie was hij gemeentesecretaris van Vaulx. Hij verdedigde de belangen van de kleine werkman in de steengroeven. Men zal er aan hem terugdenken als iemand die veel verwezenlijkt heeft, onder meer inzake de sanering van het woonmilieu. François Dufour werd meer en meer gebeten door de politieke microbe. Na de gemeentefusie werd hij kabinetschef van de burgemeester van Doornik, Raoul Van Spitael, en daarna commissaris en bestuurder van de plaatselijke intercommunale.

Naast die beroepsbezigheden was hij bijzonder actief op het vakbondsfront. Zo was hij onder meer ACOD-vakbondssecretaris voor het lokale en regionale overheidspersoneel in Doornik. Hij was eveneens lid van de raad van bestuur van de Fédération des Mutualités socialistes de Tournai-Ath.

In 1983 werd François Dufour directeur van de technische diensten van de stad Doornik. Begin 1987 volgde hij Roger Delcroix op als provinciaal senator.

Hij werd in december 1987 verkozen tot volksvertegenwoordiger. Hij verdedigde zijn idealen met een tomeloze energie en onmiskenbaar redenaarstalent. Meermaals klaagde hij in een bevlogen betoog, zijn woorden kracht bijzettend met weidse gebaren, de sociale uitsluiting aan en pleitte hij voor de bescherming van de sociale verworvenheden. Achter zijn onstuimige stijl en zijn sterke karakter ging immers een groot hart schuil. Hij zette zich ook in voor de economische ontwikkeling van zijn regio, het westen van Henegouwen.

Van 1988 tot 2006 was onze gewezen collega gemeenteraadslid in Doornik.

Als lid van de commissie voor de Herziening van de Grondwet heeft François Dufour de institutionele hervormingen van 1988-1989 en 1993, waardoor onder meer het pad geëffend werd voor de rechtstreekse verkiezing van de deelstaatsparlementen, mee goedgekeurd.

Nadat hij zich officieel uit de politiek had teruggetrokken, bleef hij zich inzetten voor de zwaksten in de samenleving.

Tot zijn laatste ademtocht bleef François Dufour trouw aan het ideaal dat hij zich als achttienjarige gesteld had: nooit versagen als internationalistisch socialist en steeds blijven strijden voor betere levensomstandigheden voor meer medeburgers.

De Kamer heeft een rouwtelegram aan zijn echtgenote gestuurd.

Eerste minister **Elio Di Rupo**: Vorige maand hebben we met leedwezen het overlijden van François Dufour vernomen. Zoals u daarnet zei, mijnheer de voorzitter, was onze oud-collega een belangrijke politieke figuur uit West-Henegouwen.

Zijn persoonlijkheid werd bovendien door allen gewaardeerd.

François Dufour was vooral een man van het volk. Zijn leven lang is hij voor de belangen van de meest kwetsbaren van onze samenleving opgekomen. Hij was zelf van bescheiden afkomst en had een sterke, welhaast fysieke en onverbreekelijke band met de arbeidersklasse. Via de arbeidersbeweging is hij trouwens in de politiek terechtgekomen. Vervolgens heeft hij stap voor stap de politieke ladder beklommen en is hij ten slotte senator, Kamerlid en Waals volksvertegenwoordiger geworden.

Tijdens de uitoefening van al die functies, zij het als parlamentslid of als gemeenteraadslid van Vaulx, is François Dufour zichzelf steeds trouw gebleven. Iedereen die hem gekend heeft, beschouwde hem als een man uit een stuk en als een integere en compromisloze figuur.

Hij zag de politiek als een strijd voor sociale rechtvaardigheid en tegen de uitbuiting van de zwaksten.

De progressieve opvattingen vormden de kern van zijn bestaan. Ze vormden de grondslag van zijn engagement en de bijzondere en krachtdadige wijze waarop hij zijn ideeën verdedigde.

François Dufour was ook een groot regionalist. Hij begreep heel snel de noodzaak om België te hervormen. Hij ondersteunde dan ook enthousiast de grote institutionele hervormingen van de jaren tachtig en negentig. Hij kan dan ook worden beschouwd als een van de geestelijke vaders van ons federaal België.

Ik wil de nagedachtenis eren van deze grootmoedige en vastberaden man, die zijn opvattingen altijd trouw bleef.

Namens de federale regering betuig ik zijn vrienden en familie onze innige en oprechte deelneming.

De staande Assemblee neemt een minuut stilte in acht.